

مطلع عشق

رسول گرامی اسلام(ص) می فرمایند:
فقط انسان های بزرگوار زنان را تکریم می کنند و تنها انسان های پست به زنان اهانت و اذیت روا می دارند.

(نهج الفصاحه حدیث ۵۳۰)

گاهی بگذاریم فرزندانمان اشتباه کند

درس مسؤولیت پذیری

نسرین صفری / روان شناس بالینی

گرچه هیچ پدر و مادری دوست ندارد شاهد شکست یا غم و اندوه فرزندش باشد، اما با این حال همین والدین به اصطلاح دلسوز و مهربان هستند که به حمایت ها و پشتیبانی های افراطی، آینده زندگی فرزندشان را تپاه می کنند. بسیاری از پدر و مادرها به اشتباه گمان می کنند اگر فرزندشان را به اصطلاح لای پرو بزرگ کنند و هرگز اجازه ندهند او سردی و گرمی زندگی را پچشد و همیشه در آسایش مطلق باشد، بهترین هستند. آنها نمی دانند چه بخواهند چه نخواهند بالاخره روزی فرزندشان مستقل می شود و بی تردید در مسیر زندگی دچار مصائب و مشکلاتی خواهد شد که مختص اوست و لا جرم هیچ کسی جز خود او و نیز رهگشای مساله نیست و تنها خود او باید مسؤولیت حل و فصل آنها را به عهده بگیرد. پس چه خوب است از هم اکنون و از همین دوران کودکی که آنها قادر و توانا هستند و می توانند بسیاری از مهارت های زندگی را بیاموزند، به آنها یاد دهیم مسؤولیت پذیری چیست؟ مسؤول چه کسی است؟ و او چرا باید در برابر خود احساس مسؤولیت داشته باشد؟

فرصت اشتباه

آیاتا به حال با خود اندیشیده اید چرا همیشه دوست دارید با انجام کارهای غیر ضروری به کودک تان عشق

بورزید و از او محافظت کنید؟ همیشه مراقب او هستید و به کودک تان کمک می کنید تمامی کارهایش را با صرف کمترین انرژی انجام دهد؟ مسواک او را به دستش می دهید؟ اتاقش را آن طور که دوست دارید تمیز و مرتب می کنید؟ لباس هایش را می شویید و اتو می کنید؟ و... به راستی چرا، این چنین رفتار می کنید؟ آیا می رسید او توانایی انجام این کارها را نداشته باشد یا این که انجام اشتباه آنها، شما را عصبی و خشمگین کند؟ دلیل و توجیه تان برای این همه حمایت، هر چیزی که باشد از نظر ما پذیرفتنی نیست شما باید به کودک تان این حق را بدهید انجام کارهای شخصی اش را به عهده بگیرد و حتی در انجام آنها مرتکب خطا شود. بپذیرید اشتباه کردن بخشی از زندگی است و کودک با انجام همین خطاهای ساده و کوچک است که بزرگ می شود و فرصت کسب تجربیات ارزشمندی را به دست می آورد که در آینده کمک حال او خواهد بود؛ پس اجازه دهید کودک تان خمیر دندان خود را روی دستشویی بریزد، اتاقش را تمیز کند حتی اگر هنری در چیدمان منظم اتاق نداشته باشد، لباس هایش را بشوید اگرچه کیفی آن کاملاً پاک نشود...

همیشه او را یاری نکنید

زمانی که کودک موفق به انجام کاری نمی شود، شما آن کار را برایش انجام می دهید، با تکرار این رفتار به ظاهر نودوستانه، به مرور زمان یاد می گیرید تمامی کارهای کودک را به جای او انجام دهید. گرچه ممکن است این کار را محبت یا مراقبت مادرانه / پدرانه بنامید اما باید به یقین

بپذیرید انجام همه کارهای کودک توسط شما، عین خیانت است و باعث سلب آزادی و ناتوانی کودک در تصمیم گیری می شود. اگر شما همیشه کارهای کودک را انجام دهید موفق نبودن او در زندگی حتمی خواهد بود. از سوی دیگر، گاهی اوقات از سرزادی مهربان بودن یا نگرانی بیش از حد، زودتر از زمان موعد و حتی بدون نیاز کودک به کمک، وارد عمل می شویم و کودک را در

نقش معلم نداشته باشید

اگر کودک در انجام کاری مرتکب خطایی شد، سریعاً اشتباه او را اصلاح نکنید. تصحیح کردن زود هنگام، بدون جلب توجه کودک به علت و چرایی وقوع خطا، ناخود آگاه این پیام را به کودک منتقل می کند که او ناتوان است و به قدر کفایت قادر به حل و فصل موضوع مورد نظر نیست. بهتر است به جای توجه به نتیجه کاری که انجام داده است، به تلاش کودک توجه کنید و از انتقاد، تحقیر و سرزنش او بپرهیزید چون در غیر این صورت ممکن است عزت نفس او زیر سوال برود و کودک برای همیشه تلاش نکردن را ترجیح دهد.

انجام کارهایش یاری می کنیم. آیا به راستی انجام این کار درست است؟ تصور کنید اگر هنگام انجام

نقش اجتماعات زنان در پیروزی انقلاب، به احتمال زیاد از اجتماعات مردان بیشتر بود، حضور زنان در مبارزات عمومی و سیاسی یک نقش چندگانه داشت، مرد یک نفر بود، اما وقتی زن خانه وارد میدان می شد در واقع خانه ای را به صحنه می آورد.

منبع: پایگاه اطلاع رسانی دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیتا...خامنه ای Khamenei.ir

کاری، کسی مدام اظهار نظر کند یا به جای شما تصمیم بگیرد و در انجام کار تان دخالت کند چه احساسی به شما دست می دهد؟ بی تردید کودکان نیز مانند خود شما، در مواجهه با این نوع از مداخلات، یا احساس ناتوانی، ناراحتی و ناامیدی می کنند یا ممکن است این وضعیت را به نفع خود معنا کرده و به مسؤولیت ناپذیری عادت کنند و انجام تمامی کارهایشان را به دوش دیگران بیندازند. برای اجتناب از این وضعیت، توصیه می کنیم هرگز تازمانی که کودک تقاضای کمک نکرده است اصرار به یاری او نداشته باشید، حتی اگر شاهد ناتوانی کودک در انجام کاری بودید، گرچه شاید بسیار ناراحت و پریشان شوید، اما تازمانی که کودک از شما درخواست کمک نکرده است، حق کمک به او را ندارید. صبور باشید و دلسوزی های نابه جا را کنترل کنید، فقط در صورت لزوم به او یاد دهید چگونه انجام آن کار را به درستی به اتمام برساند، مثلاً اگر کودک قادر به بستن دکمه هایش نبود، به جای بستن دکمه ها، لباسی به تن کنید و شیوه بستن دکمه ها را به او یاد دهید.

بپذیرید کودک حق انتخاب دارد

معمولاً والدین اصرار زیادی به اداره امور زندگی کودک دارند، آنها اغلب نه تنها خود را محق به انتخاب و اظهار نظر می دانند بلکه مسؤولیت عواقب همه کارهای کودک را نیز بر عهده می گیرند. برخی والدین آن قدر بر زندگی کودک تسلط دارند که حتی در کوچک ترین مسائل شخصی او نیز دخالت می کنند. این رفتارهای افراطی اگرچه از نظر والدین به معنای حرکت دادن کودک در جهت موفقیت و پیروزی است اما در باطن اضمحلال کننده و ویرانگر است. سلب قدرت انتخاب، کودک را در مسیر از پیش تعیین شده ای قرار می دهد که انتهای آن مشخص است. در حقیقت کودک بدون تلاش به پایان خطی هدایت می شود که از فراز و نشیب های موجود در طول مسیر بی اطلاع است. این وضعیت نه تنها اعتماد به نفس کودک را خدشه دار می کند و او را به همیشه دریافت کننده بودن عادت می دهد، بلکه باعث می شود کودک همیشه در همه مراحل زندگی و از همه مهم تر هنگام تصمیم گیری ها وابسته به والدینش باشد.

به اندازه توان کودک، به او مسؤولیت بدهید

گرچه شما می توانید برخی کارهای کودک را در حداقل ترین زمان ممکن، بهتر، سریع تر و راحت تر انجام دهید اما بهتر است با توجه به سن کودک و توانایی او انجام برخی کارهای شخصی و حتی کارهای خانه را به کودک محول کنید؛ مثلاً اجازه دهید به تنهایی زباله را بیرون خانه ببرد، نان بخرد، دندان هایش را مسواک بزند، کفش ها و لباس هایش را بپوشد، کمر بند ایمنی اش را ببندد و... وظایف و مسؤولیت های کوچک مقدمه پذیرش مسؤولیت های بزرگ تر است. یاد تان باشد اگر امروز کودک تان مسؤولیت پذیری را یاد بگیرد، فردا روز نیز با اعتماد به نفس بیشتر مسؤولیت های مهم تری را به عهده خواهد گرفت.

